

اجرای هدایت شده پویا-نمادین برنامه‌های اندرویدی^۱ برای تولید خودکار ورودی آزمون

احسان عدالت^۱، محمود اقوامی پناه^۲، بابک صادقیان^۳

^۱ دانشکده مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران ، ehsan.e.71@aut.ac.ir

^۲ دانشکده مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران ، maghvami@aut.ac.ir

^۳ دانشکده مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران ، basadegh@aut.ac.ir

چکیده- اجرای پویا-نمادین روشی پویا برای آزمون نرم افزار است که می تواند به پوشش بالایی از کد دست یابد. مشکل این روش در برنامه های واقعی انفجار مسیر در اجرا است. بنابراین اجرای پویا-نمادین صرف برای برنامه های واقعی کارآمد نیست. از جمله نرم افزارهای محبوب، برنامه های اندرویدی هستند. آزمون برنامه های اندرویدی نسبت به برنامه های دیگر دارای چالش های جدید رخدادمحور بودن و وابستگی زیاد به SDK^2 است که سر بار آزمون را بالا می برد. در این مقاله ما یک هیوریستیک را ارائه کرده ایم که اجرای پویا-نمادین را به صورت بهینه و هدایت شده روی برنامه های اندرویدی اعمال می کند. همچنین با تحلیل ایستا و استخراج گراف فراخوانی توابع همراه با پیمایش روبه عقب آن، نقطه شروع برنامه 2 را تولید می کنیم. با استفاده از گراف کنترل جریان بین تابعی و پیمایش روبه عقب آن نیز، اطلاعات مسیرهای دارای اولویت را در یک پشته ذخیره می نماییم. در این کار با ایده استفاده از کلاس های *Mock*، مسئله رخدادمحور بودن را حل کرده ایم. ضمن آنکه اجرای پویا-نمادین را با اطلاعات پشته مسیرهای مطلوب به صورت هدایت شده انجام می دهیم تا با محدود کردن فرایند آزمون به نقطه های شروع مشخص، سر بار بالای آزمون برنامه ها را کاهش دهیم. برای ارزیابی راه کار ارائه شده، ابتدا ۱۰ برنامه دارای خطا را مطرح و پیاده سازی کردیم که ابزار ما تمامی خطاها را تشخیص داد. همچنین ۴ برنامه مورد آزمون در ابزار *Sig-Droid* را با ابزار خود آزمودیم. نتایج نشان می دهد ابزار ما با سرعت بیشتری می تواند خطاهای برنامه را تشخیص دهد.

کلید واژه- اجرای پویا-نمادین، برنامه های اندرویدی، گراف فراخوانی توابع، گراف کنترل جریان بین تابعی، ورودی آزمون.

۱- مقدمه

موضوع باعث می شود، برای اجرای یک قطعه کد ساده برنامه نویسی، تعداد زیادی از قطعه کدهای *SDK* فراخوانی و اجرا شوند و این موضوع خودکار کردن فرایند آزمون برنامه ها را با چالش روبه رو می کند.

مهم ترین اهداف آزمون برنامه های اندرویدی، کشف خطا، استثنا و حالت خاتمه نامطمئن^۴ است. هم اکنون برنامه نویسان اندروید برای یافتن خطای برنامه ها از نظرات کاربران و آزمون دستی برنامه استفاده می کنند. از آن جا که هزینه زمانی و تلاش نیروی انسانی برای آزمون دستی بسیار بالاست ما به ارائه یک روش نوین و کارا برای آزمون خودکار برنامه های اندرویدی پرداخته ایم.

پیش از این پژوهش کارهایی در حوزه آزمون برنامه های اندرویدی با سه رویکرد متفاوت انجام شده است. در رویکرد اول به طور بی قاعده^۵ ورودی برنامه تولید می گردد. در ابزار *Monkey* [۲] به صورت دلخواه سعی می شود تا ورودی های

اندروید محبوب ترین سیستم عامل حال حاضر گوشی های هوشمند است. با گسترش اندروید، توسعه برنامه های اندرویدی نیز رشد چشمگیری داشته اند به طوری که فقط در فروشگاه داخلی کافه بازار، تاکنون بیش از ۱۴۰ هزار برنامه اندرویدی برای بیش از ۳۵ میلیون مخاطب داخلی منتشر شده است. [۱] با توجه به گسترش استفاده از برنامه های اندرویدی نیاز به یک سامانه خودکار برای آزمون این برنامه ها از سمت توسعه دهندگان، فروشگاه های اندروید و کاربران احساس می شود. گوگل برای آسان کردن فرایند توسعه نرم افزار مجموعه ای از ابزار و کد یعنی *SDK* را ارائه داده است. برنامه های اندرویدی با اضافه کردن کدهای برنامه نویسی به *SDK* تولید می شوند. این برنامه ها از جمله برنامه های رخدادمحور هستند که تفاوت عمده آنها با سایر برنامه ها، در هم تنیدگی زیاد با *SDK* است. این

⁴ Crash
⁵ Random

¹ Android Apps
² Software Development Kit
³ Main Method

آزمون برای برنامه‌ک تولید شود. مشکل اصلی این روش آن است که پوشش مناسبی از مسیرهای مختلف برنامه را نمی‌توان داشت. در رویکرد دوم ورودی برنامه به طور نظام‌مند^۶ تولید می‌گردد. در ابزار Sig-Droid [۳] با استفاده از یک روش مشخص مانند اجرای نمادین به صورت جعبه‌سفید سعی می‌شود تا ورودی‌های برنامه تولید گردد. Sig-Droid تمام مسیرهای موجود در برنامه را به صورت نمادین اجرا می‌کند و همان طور که نویسنده بیان کرده است هدف آن پوشش هرچه بیشتر این مسیرها است. در رویکرد سوم مانند ابزار Swifthand [۴] مدلی از برنامه مانند مدل رابط گرافیکی کاربر از برنامه استنتاج می‌گردد و سپس بر اساس این مدل‌ها ورودی‌هایی برای برنامه تولید می‌شود که مسیرهای ناشناخته برنامه را ببیماید.

از میان روش‌های مختلف موجود در این حوزه ما روش پویا-نمادین را انتخاب کرده‌ایم که دارای پوشش قوی کد است. این روش برای اولین بار در [۵] ارائه شد. ابزار پیشنهادی ما با استفاده از اجرای پویا-نمادین به تولید خودکار ورودی آزمون برای برنامه‌های اندرویدی می‌پردازد. اجرای پویا-نمادین از جمله روش‌های رویکرد قاعده‌مند برای تولید ورودی آزمون برای برنامه‌های اندرویدی است.

در این کار، ابتدا ما apk برنامه را دیکامپایل می‌کنیم. سپس برای اینکه بتوانیم بر روی JVM^۷ برنامه را با موتور SPF به شکل پویا-نمادین اجرا کنیم، لازم است تا نقطه شروع به برنامه را تولید نماییم. برای این منظور با تحلیل ایستا و استخراج گراف فراخوانی توابع و پیمایش روبه‌عقب آن، این تابع را تولید می‌کنیم.

در این پژوهش ما می‌خواهیم که اجرای پویا-نمادین برنامه به صورت هدفمند صورت گیرد تا بتوان خطاهای برنامه را سریع‌تر یافت. برای این هدف، از تحلیل ایستا و پیمایش روبه‌عقب گراف کنترل جریان بین تابعی بهره می‌بریم. در پیمایش روبه‌عقب، از عبارت رخداد خطا تا عبارت ریشه را می‌پیماییم و پشته شاخه‌های اولویت‌دار را مبتنی بر آن تولید می‌کنیم. برای حل مسئله رخدادمحور بودن و کامپایل شدن در JVM از کلاس‌های Mock به جای کلاس‌های SDK استفاده کردیم. کلاس Mock کلاسی است که تابع‌های کلاس اصلی را دارد، با این تفاوت که بدنه تابع حذف و یا به نحوی تغییر داده می‌شود که تنها، برنامه کامپایل شده و اجرای عادی داشته باشد بدون اینکه سربار کلاس‌های اصلی را داشته باشد.

با استفاده از توابع نقطه شروع برنامه، اجرای پویا-نمادین را محدود به تعدادی تابع خاص که موجب دستیابی به خطا

می‌شوند، می‌کنیم. همچنین با استفاده از پشته شاخه‌های اولویت‌دار هیوریستیک خود را ارائه می‌دهیم که باعث می‌شود، به جای پیمایش عمق‌اول در اجرای پویا-نمادین، در هر دستور شرطی متناسب با اطلاعات پشته، شاخه بهینه که به خطا خواهد رسید را اجرا کنیم. این دو مورد موجب کاهش قابل توجه هزینه زمانی و سربار اجرای برنامه می‌شود. در نهایت با استفاده از ابزار Robolectric [۶] و ورودی‌های آزمون استخراج شده از اجرای پویا-نمادین، برنامه را اجرا می‌نماییم تا صحت عملکرد هیوریستیک و ورودی‌های تولید شده را بررسی کنیم.

به طور مختصر در این پژوهش دستاوردهای علمی زیر صورت گرفته است:

- اجرای برنامه روی JVM با استفاده از نقطه ورودی بدست‌آمده از تحلیل ایستا روی گراف فراخوانی توابع.
- اجرای هیوریستیک پیشنهادی در SPF با تحلیل ایستا روی گراف کنترل جریان بین تابعی و به دست آوردن پشته شاخه‌های اولویت‌دار.
- اجرای پویا-نمادین برای برنامه‌های اندروید با استفاده از ایده کلاس‌های Mock نمادین و جلوگیری از مشکل انحراف مسیر و رخدادمحور بودن با استفاده از ایده ساخت Mock.
- ارائه یک هیوریستیک با ایده ترکیب تحلیل ایستا و پویا که موجب می‌شود، اجرای شاخه‌های دارای خطا را اولویت دهیم. در این مقاله پس از مقدمه، در بخش دوم به پیش زمینه موضوع می‌پردازیم. در بخش پیش زمینه، اجرای پویا-نمادین و چالش‌های موجود برای اعمال آن در اندروید را مورد بررسی قرار داده‌ایم. سپس به بررسی کارهای پیشین در زمینه آزمون برنامه‌های اندرویدی و به طور خاص تولید ورودی‌های آزمون با استفاده از اجرای پویا-نمادین پرداخته‌ایم. در بخش سوم به طور مفصل به شرح روش پیشنهادی می‌پردازیم؛ در این بخش هیوریستیک انتخاب مسیر و موتور پویا-نمادین استفاده شده را شرح داده‌ایم. در بخش چهارم ارزیابی ابزار پیشنهادی را ارائه کرده‌ایم. در این بخش ابزار پیشنهادی را با ابزار آزمون Sig-Droid از نظر پوشش کد و زمان اجرا مقایسه کرده‌ایم. در بخش ششم نیز نتایج به دست آمده و دستاوردهای این پژوهش مورد بحث قرار گرفته‌اند.

۲- پیش زمینه

در این بخش اجرای پویا-نمادین را همراه با مثال و چالش‌های آزمون برنامه‌های اندرویدی را توضیح خواهیم داد.

⁶ Systematic

⁷ Java Virtual Machine

۲-۱- اجرای پویا-نمادین

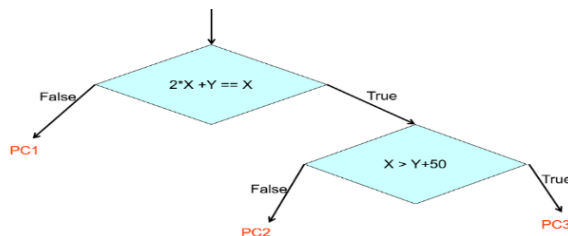
اجرای پویا-نمادین از ترکیب دو اجرای عینی^۸ و اجرای نمادین حاصل شده است. اجرای عینی به معنای اجرای عادی برنامه با مقادیر عینی به عنوان ورودی برنامه است. اما اجرای نمادین به معنی اجرای برنامه با در نظر گرفتن ورودی‌های برنامه به صورت نمادین است. در واقع در اجرای نمادین با در نظر گرفتن متغیرهای نمادین سعی می‌شود تا تمام شاخه‌های برنامه به صورت نمادین اجرا گردد و شرط مسیر مربوط به هر شاخه استخراج گردد. کد شکل ۱ را در نظر بگیرید. برای اجرای نمادین این تکه کد باید دو متغیر y, x را به صورت نمادین Y, X تعریف کرد. به شکل متناظر متغیر z هم مقدار نمادین $2X+Y$ را می‌پذیرد. با اجرای نمادین سه شرط مسیر $PC1 = \text{not}(X=2X+Y)$ و $PC2 = (X=2X+Y)$ و $PC3 = (X=2X+Y) \wedge (X>Y+50)$ استخراج می‌گردد که متناظر با سه شاخه مختلف از درخت اجرای شکل ۲ هستند. در واقع در هر مرحله شرط مسیر جدید با نقیض کردن شرط مسیر قبلی و بررسی امکان پذیر بودن آن توسط «حل‌کننده قید»^۹ ساخته می‌شود. اما در صورتی که شرط مسیر، غیرخطی و پیچیده باشد، حل‌کننده قید قادر به حل آن نخواهد بود؛ بنابراین اجرای نمادین در آن نقطه با مشکل مواجه می‌گردد. اجرای پویا-نمادین با هدف برطرف کردن این مشکل، برنامه را به صورت همزمان با ورودی عینی و نمادین اجرا می‌نماید. از این رو زمانی که حل‌کننده قید قادر به حل شرط مسیر نباشد از مقادیر عینی برای ادامه اجرای برنامه استفاده می‌کند. این ایده موجب می‌شود تا اجرای پویا-نمادین پوشش کد قابل قبولی را ارائه دهد و تضمین کند که اغلب شاخه‌های قابل دسترس برنامه را پیموده است. در اجرای پویا-نمادین در هر مرحله حل‌کننده قید مقادیر ورودی عینی برای رسیدن به اجرای آن شاخه را در اختیار می‌گذارد.

```
1: public void test(int x ,int y){
2:   int z=2x+y;
3:   if(z==x){ //PC2
4:       if(x > y+50) //PC3
5:       } //PC1
6: }
```

شکل ۱: تکه کدی ساده

ما در این پژوهش موتور اجرای پویا-نمادین SPF [۷] را گسترش داده‌ایم به نحوی که قابلیت اجرای پویا-نمادین برای برنامه‌های اندرویدی را داشته باشد. موتور SPF در واقع مبتنی بر چارچوب کلی JPF [۸] که یک واریسی‌کننده مدل برای بایت کد جاوا است نوشته شده است. در SPF بایت کد برنامه به یک کد سه-آدرسه میانی تبدیل می‌شود. سپس این کد میانی بر روی

یک ماشین مجازی تغییر یافته JVM اجرا می‌شود. همچنین این ابزار از تعداد زیادی از حل‌کننده‌های قید پشتیبانی می‌کند که با استفاده از آنها می‌توان قیدهای مختلف از جمله رشته‌ها را تحلیل نمود.

شکل ۲: درخت اجرای شکل ۱.

۲-۲- چالش‌های اجرای پویا-نمادین برای اندروید

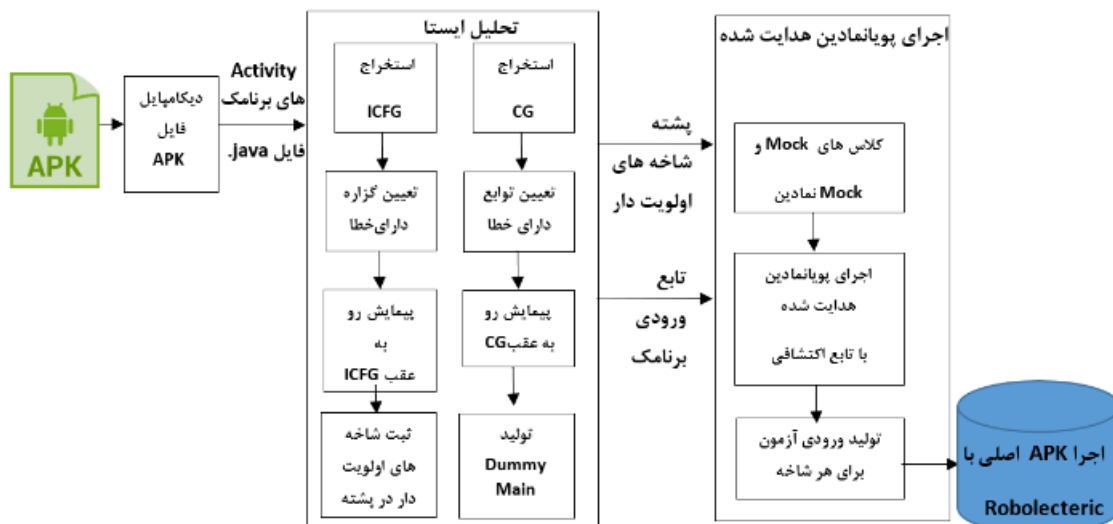
برنامه‌های اندرویدی بر روی ماشین مجازی Dalvik اجرا می‌شوند، درواقع کد منبع برنامه‌ها پس از کامپایل به جای بایت کد جاوا، به بایت کد Dalvik تبدیل می‌شود. از آن جا که موتور اجرای پویا-نمادین برای بایت کد Dalvik وجود ندارد ما از موتور اجرای پویا-نمادین جاوا استفاده می‌کنیم ولی با دو چالش علمی مواجه می‌شویم. چالش اول آن است که برنامه‌های اندروید برخلاف برنامه‌های دیگر نقطه ورود به برنامه ندارند. این چالش را در بخش ۳-۲-۱ و با استفاده از گراف فراخوانی توابع حل کرده‌ایم.

چالش دوم آن است که برنامه‌های اندرویدی به چارچوب سیستم عامل اندروید و کتابخانه‌های SDK بسیار وابسته هستند. این واقعیت باعث ایجاد چالش واگرایی مسیر [۳] می‌شود. به طور کلی مشکل واگرایی مسیر زمانی رخ می‌دهد که متغیرهای نمادینی که برای اجرای پویا-نمادین تعریف کرده‌ایم از کد اصلی برنامه خارج شده و برای اجرا به کتابخانه‌های خارجی می‌روند. واگرایی مسیر در اجرای پویا-نمادین موجب می‌شود تا شاخه‌هایی از مسیر اجرا انتخاب گردد که در عمل کد کتابخانه خارجی آن وجود ندارد. ضمن آنکه در صورت وجود کد کتابخانه خارجی نیز آزمون کد کتابخانه هدف پژوهش ما نیست. درواقع فرض می‌شود که کتابخانه SDK و سیستم عامل اندروید نوشته شده کاملاً سالم هستند و ما تنها نیاز به آزمون کد برنامه اندروید داریم. برای حل این چالش از ایده Mock استفاده کرده‌ایم و کلاس‌های SDK را به صورت Mock پیاده‌سازی کرده‌ایم.

چالش سوم آن است که، برنامه‌های اندرویدی رخدادمحور هستند، این جمله به این معناست که اغلب ورودی‌های یک

⁸ Concrete

⁹ Constraint Solver

شکل ۳: معماری کلی طرح پیشنهادی

برنامه است که به صورت فایل java تولید می گردد.

۳-۲- تحلیل ایستا

در بخش تحلیل ایستا ابتدا نقطه ورودی برنامه را استخراج می نماییم. سپس با پیمایش روبه عقب گراف کنترل جریان بین تابعی، پشته شاخه های اولویت دار را تعیین می کنیم. هر یک از این دو مورد در ادامه شرح داده خواهند شد.

۳-۲-۱- استخراج نقطه ورودی برنامه

برنامه های اندروید برخلاف برنامه های دیگر نقطه شروع مشخصی ندارند. یک برنامه اندروید می تواند چندین نقطه شروع داشته باشد که با توجه به رخدادهای متفاوت ایجاد شده، برنامه از یکی از آن نقطه ها آغاز می شود. در اجرای پویا-نمادین ما نیاز داریم تا از یک نقطه شروع مشخص کار را آغاز کنیم. به همین دلیل ابتدا گراف فراخوانی توابع برنامه را استخراج می کنیم. در این پژوهش ما مسئله یافتن خطا را به طور عام بررسی کرده ایم، ولی به عنوان نمونه برای نشان دادن صحت کارکرد هیوریستیک و تابع نقطه ورودی برنامه، «استثنای زمان اجرا»^{۱۰} را انتخاب کرده ایم. توجه گردد برای اینکه سایر خطاها مانند «خطای نشت حافظه» را نیز بتوانیم کشف کنیم صرفاً کافی است تحلیل ایستای متناسب با آن به ابزار اضافه شود.

استثنای زمان اجرا می تواند از جنس «خطای تقسیم بر صفر»، «استثنای نقض محدوده آرایه» یا موارد دیگری باشد که در زمان اجرای برنامه اعلام^{۱۱} می شود. در برنامه های مورد آزمون، در نقاط مناسب برنامه، کد تولیدکننده این استثنا را قرار می دهیم.

برنامه از جنس رخداد هستند. درواقع هر مسیر اجرایی از این برنامه ها وابسته به رخدادهایی مبتنی بر تعامل کاربر یا رخدادهایی ناشی از دیگر برنامه ها است. لمس یک نقطه از نمایشگر گوشی، فشردن یک دکمه صفحه کلید و رسیدن یک پیامک نمونه هایی از رخداد در اندروید هستند. رخدادمحور بودن برنامه های اندرویدی موجب می شود تا موتور اجرای پویا-نمادین در هر اجرا از برنامه منتظر تعامل کاربر و یا رسیدن رخداد مورد نظر بماند تا پس از آن بتواند ادامه مسیر را اجرا کند. برای حل این مشکل از ایده ساخت Mock برای کلاس های تولید رخداد در SDK استفاده می کنیم.

۳- طرح پیشنهادی

معماری کلی طرح پیشنهادی ما را در شکل ۳ مشاهده می نمایید. ابزار ما از چهار بخش کلی تشکیل شده است. در بخش اول فایل apk برنامه را دیکامپایل می نماییم، و سپس در بخش دوم به تحلیل ایستا آن می پردازیم. خروجی تحلیل ایستا، تعیین نقطه ورودی برنامه و پشته حاوی شاخه های اولویت دار است. با استفاده از خروجی تحلیل ایستا، اجرای پویا-نمادین همراه با هیوریستیک ارائه شده اعمال می گردد، تا ورودی آزمون را به دست آوریم. در بخش چهارم، برنامه اصلی را با ورودی های عینی و ابزار Robolectric می آزماییم. در ادامه بخش های مختلف معماری کلی شرح داده می شود.

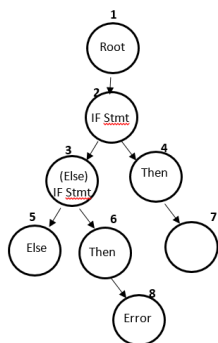
۳-۱- دیکامپایل برنامه

در این بخش با استفاده از ابزار APKTool فایل apk برنامه را دیکامپایل می نماییم. خروجی این بخش درواقع کلاس های

¹⁰ Runtime Exception

¹¹ Throw

دستور شرطی و اولویت شاخه then بر else را به پشته اضافه می‌کنیم. همچنین برای گره ۲، دستور شرطی و اولویت else بر then را به پشته اضافه خواهیم کرد.

شکل ۵: مثالی از گراف کنترل جریان بین تابعی

۳-۲- تولید کلاس‌های Mock و Mock نمادین

برای اینکه برنامه روی JVM قابل اجرا باشد و چالش رخدادمحور بودن را حل کنیم، از کلاس‌های Mock به جای کلاس‌های اصلی SDK استفاده کرده‌ایم. چالش‌های گفته شده در بخش ۲-۲ مطرح شده‌اند. همچنین اگر جایی نیاز به رخدادی مانند فشردن دکمه توسط کاربر باشد، این رخداد را در تابع ورودی به برنامه با فراخوانی تابع Mock مرتبط با آن شبیه‌سازی می‌کنیم.

برای اینکه بتوانیم ورودی‌های آزمون را تولید کنیم، لازم است تا کلاس‌های از SDK که از کاربر داده دریافت می‌کنند، (مثل EditText) را به شکل Mock نمادین تولید کنیم. Mock نمادین کلاس Mock است که تمام متغیرها و تمام خروجی‌های تابع‌های آن به شکل نمادین هستند. این کار باعث می‌شود تا به درستی ورودی‌های که قرار است کاربر وارد کند، بعد از اجرای پویا-نمادین بدست بیایند.

۳-۴- اجرای پویا-نمادین هدایت شده با هیوریستیک

از مشکلات جدی که اجرای پویا-نمادین با آن روبه‌رو است مشکل انفجار مسیر می‌باشد. درواقع وقتی در درخت اجرای برنامه رو به پایین حرکت می‌کنیم، تعداد شاخه‌های اجرایی برنامه به طور نمایی زیاد می‌شود. از این رو اجرای پویا-نمادین برای برنامه‌های واقعی دچار مشکل کمبود زمان و منابع سیستم می‌گردد. در کارهای پیشین اجرای پویا-نمادین در اندروید نیز این چالش جدی وجود داشته ولی راهکار کارآمدی برای آن ارائه نشده است.

در این پژوهش ما یک هیوریستیک را معرفی می‌کنیم که از انفجار مسیر در اجرای پویا-نمادین برنامه‌های اندرویدی

برای تولید تابع نقطه ورودی به برنامه باید گراف فراخوانی توابع را پیمایش نمود. اگر این گراف را به صورت روبه‌جلو و کامل پیمایش کنیم، می‌توانیم به حداکثر پوشش کد دست یابیم. اما با توجه به اینکه یافتن خطا مهمتر از پوشش حداکثری کد است، ما در اینجا ایده پیمایش روبه‌عقب گراف فراخوانی توابع، از تابع دارای خطا به ریشه را مطرح می‌کنیم. گراف فراخوانی توابع را با ابزار Soot [۹] بدست آورده‌ایم. گراف بدست آمده از ابزار شامل تمام حالت‌های ممکن برای اجرای برنامه است که هر حالت، مسیری از گره ریشه به برگ است. Soot گره ریشه را می‌سازد تا گراف به شکل همبند درآید. سپس الگوریتم پیمایش روبه‌عقب پیشنهادی خودمان را روی گراف استخراج شده اعمال کرده‌ایم. نمونه تابع نقطه شروع به برنامه در شکل ۴ دیده می‌شود. به ازای تمام مسیرهای مطلوب موجود در گراف، ما تابع نقطه شروع به برنامه را تولید می‌کنیم.

```
1: public class DummyMain {
2:   public static void main(String[] args) {
3:     MunchLifeActivity mla=new MunchLifeActivity();
4:     mla.onCreate(null);
5:     mla.onStart();
6:   }
7: }
```

شکل ۴: نمونه تابع نقطه شروع برنامه

۳-۲-۲- تعیین پشته شاخه‌های اولویت‌دار

برای بدست آوردن اولویت اجرای هر شاخه، گراف کنترل جریان بین تابعی برنامه را نیاز داریم. این گراف را با کمک ابزار Soot بدست می‌آوریم. این گراف در واقع از زیرگراف‌های کنترل جریان هر تابع و ارتباط بین آن‌ها تشکیل شده است. ما با ارائه الگوریتمی از عبارت رخداد خطا تا عبارت ریشه در گراف را به صورت روبه‌عقب پیمایش می‌کنیم و در این حین اطلاعات مربوط به انتخاب شاخه‌های مختلف در گراف را در یک پشته ذخیره می‌کنیم. در این نوشتار ما این پشته را «پشته شاخه‌های اولویت‌دار» می‌نامیم. این اطلاعات شامل دستور شرطی مورد نظر و اولویت شاخه‌های then و else نسبت به هم است. شاخه‌ای بر دیگری اولویت پیدا می‌کند که در پیمایش روبه‌عقب گفته شده، سریع‌تر پیمایش شود. سپس این پشته را به عنوان ورودی به اجرای پویا-نمادین خواهیم داد.

برای مثال در شکل ۵ نمونه این گراف آمده است. در این گراف از گره خطا (گره ۸) به صورت روبه‌عقب پیمایش به سمت گره ریشه (گره ۱) آغاز می‌کنیم. در گرهی که دستور شرطی وجود دارد، دستور شرطی همراه با اینکه شاخه then بر else اولویت دارد را در پشته ذخیره می‌کنیم. در این مثال در گره ۳،

جلوگیری می‌کند. در این هیوریستیک راهکار پیشنهادی ما بر دو ایده استوار است:

الف) اجرای پویا-نمادین برنامه را به تابع‌هایی نقطه شروعی که به خطا منتهی می‌شوند، محدود می‌کنیم.

ب) با استفاده از گراف کنترل جریان بین تابعی، اجرای پویا-نمادین برنامه را هدایت‌شده می‌نماییم.

ایده الف را در بخش ۳-۲ و ایده ب را در بخش ۳-۲-۲ شرح داده‌ایم. برای اجرای پویا-نمادین از SPF استفاده کرده‌ایم. در SPF به صورت پیش‌فرض درخت اجرا و کد برنامه پیمایش عمق‌اول می‌شود و هیچ اولویت‌گذاری روی انتخاب شاخه‌های مختلف وجود ندارد. این موضوع ممکن است باعث شود که خطا در آخرین پیمایش و در آخرین شاخه اجرا شده در درخت اجرا کشف شود. در این پژوهش برای بهبود این موضوع، ما از تحلیل ایستا استفاده کرده‌ایم. ما از تحلیل ایستای خودمان نقطه شروع به برنامه (بخش ۳-۲-۱) و پشته شاخه‌های اولویت‌دار (بخش ۳-۲-۲) را به عنوان ورودی به بخش اجرای پویا-نمادین می‌دهیم.

برای این که اجرای پویا-نمادین متناسب با اولویت‌های انتخاب شاخه‌ها صورت پذیرد، الگوریتمی را ارائه داده‌ایم که به جای پیمایش عمق‌اول، در هر دستور شرطی نظیر حلقه‌ها و پرش‌های شرطی، با استفاده از پشته تصمیم می‌گیریم که اولویت اجرا را به کدام یک از شاخه‌های پیش‌رو بدهیم. استفاده از این ایده باعث می‌شود که ابتدا مسیر منتهی به خطا زودتر اجرا شود.

۳-۵- اجرای برنامه با ورودی‌های عینی

پس از اجرای پویا-نمادین هدایت‌شده برای اطمینان از درستی روش و کشف خطا، برنامه را با ورودی‌های عینی بدست آمده از آن اجرا می‌کنیم. در این بخش از کد منبع برنامه استفاده می‌کنیم تا خطا را با اجرای واقعی برنامه نیز کشف و مشاهده کنیم. برای این منظور از ابزار Robolectric استفاده کرده‌ایم.

۴- ارزیابی

ارزیابی راه‌کار ارائه شده را در دو مرحله انجام دادیم. ابتدا برای نشان دادن این که روش درست کار می‌کند ۱۰ برنامه را مطرح و پیاده‌سازی کردیم. این برنامه‌ها را به منظور راستی‌آزمایی تولید تابع نقطه شروع، درستی پشته شاخه‌های اولویت‌دار و همچنین درست بودن فرایند تولید کلاس‌های Mock و درست بودن اجرای پویا-نمادین و ارتباط این مولفه‌ها با

هم پیاده‌سازی کردیم. در این برنامه‌ها برای نشان دادن وجود خطا، استثنای زمان اجرا را در آنها قرار دادیم. در این ۱۰ برنامه مرحله به مرحله و از ساده‌ترین حالت تا شکل‌های پیچیده را پیاده‌سازی کردیم. همچنین حالت‌های مختلف جریان داده در برنامه (مثلا استفاده از Intent) را پیاده‌سازی کردیم. با استفاده از این برنامه‌ها مولفه جدید پیاده‌سازی شده در SPF را آزمودیم. این مولفه را برای اضافه کردن هیوریستیک به اجرای پویا-نمادین پیاده‌سازی کرده بودیم.

برای ارزیابی راه‌کار پیشنهادی، ما دو سوال پژوهشی را مطرح کرده‌ایم و به آن‌ها پاسخ داده‌ایم: ۱- آیا ابزار ما قابلیت تولید ورودی آزمون برای برنامه‌های واقعی اندروید را دارد؟ ۲- ابزار پیشنهادی ما نسبت به Sig-Droid که آخرین ابزار آزمون نظام‌مند برنامه‌های اندرویدی است، چه مزیت‌هایی دارد؟

برای پاسخ به سوالات مطرح شده، چهار برنامه دنیای واقعی جدول ۱ را آزمودیم که برنامه‌های مورد آزمون ابزار Sig-Droid نیز هستند. این برنامه‌ها از مخزن F-Droid [۱۰] انتخاب شده‌اند. در جدول ۱ اطلاعات این برنامه‌ها آمده است که میزان پیچیدگی آنها را نشان می‌دهد.

جدول ۱: مشخصات برنامه‌های واقعی مورد آزمون

ردیف	نام برنامه	تعداد خطوط برنامه	تعداد Activity	دسته‌بندی
۱	MunchLife	۶۳۱	۲	سرگرمی
۲	JustSit	۸۴۹	۴	ورزشی
۳	AnyCut	۱۰۹۵	۴	ابزار
۴	TippyTipper	۲۹۵۳	۶	ابزار

در جدول ۲ اطلاعات مربوط به تحلیل برنامه‌های جدول ۱ با ابزار Sig-Droid و کار خودمان را آورده‌ایم. ما با تحلیل ایستا و استفاده از گراف فراخوانی توابع، اجرا را محدود به تابع‌هایی می‌کنیم که در رسیدن به خطا نقش دارند. همچنین با گراف کنترل جریان بین تابعی و پشته شاخه‌های اولویت‌داری که بدست می‌آوریم، مسیرهایی از تابع‌های مطلوب را اجرا می‌کنیم که به خطا می‌رسند. وجود همزمان این دو تحلیل زمان اجرا را به شدت کاهش می‌دهد.

جدول ۲: مقایسه ابزار ما با Sig-Droid

ردیف	نام برنامه	Sig-Droid و کار ما بدون محدودیت یافتن خطا			
		پوشش (زمان ms)	پوشش (زمان ms)	پوشش (زمان ms)	کار ما با یافتن خطا
۱	MunchLife	۷۴٪	۱۸۶	۴۰٪	۲۰
۲	JustSit	۷۵٪	۱۳۷	۴۱٪	۱۴
۳	AnyCut	۷۹٪	۱۷۹	۳۷٪	۲۰
۴	TippyTipper	۷۸٪	۴۸۴	۴۳٪	۶۰

نمی‌کنیم. با این حال مجموعه‌ای بزرگ از برنامه‌ها به زبان جاوا است و با ابزار پیاده‌سازی شده کنونی می‌توانیم تعداد زیادی از برنامه‌ها را تحلیل نماییم. در آینده قصد داریم کدهای Native را نیز پشتیبانی کنیم.

برای آنکه بتوانیم سایر خطاهای مرتبط با برنامه‌های اندرویدی مانند «خطای نشت حافظه» یا «استثنای بررسی نشده» را تشخیص دهیم، لازم است تنها در تحلیل ایستا اطلاعات مورد نیاز در زمان اجرای پویای مرتبط با آن را تشخیص داده و در پشته شاخه‌های اولویت‌دار نگهداری کنیم. همچنین برای بعضی از خطاها لازم است تا کلاس‌های Mock نمادین مرتبط با آن را تولید نماییم.

مراجع

- [1] "cafebazar." [Online]. Available: <http://developers.cafebazaar.ir/fa/>. [Accessed: 19-Dec-2017].
- [2] "Android Monkey." [Online]. Available: <https://developer.android.com/guide/developing/tools/monkey.html>. [Accessed: 10-Oct-2017].
- [3] N. Mirzaei, H. Bagheri, R. Mahmood, and S. Malek, "SIG-Droid: Automated system input generation for Android applications," 2015 IEEE 26th International Symposium on Software Reliability Engineering, ISSRE 2015, pp. 461–471, 2016.
- [4] C. Wontae, N. George, and S. Koushik, "Guided gui testing of android apps with minimal restart and approximate learning," *Acm Sigplan Notices*, 2013, vol. 48, pp. 623–640.
- [5] P. Godefroid, N. Klarlund, and K. Sen, "DART: Directed Automated Random Testing," *PLDI '05: Proceedings of the 2005 ACM SIGPLAN Conference on Programming Language Design and Implementation*, vol. 40, no. 6, pp. 213–223, 2005.
- [6] "Robolectric." [Online]. Available: <http://robolectric.org/>. [Accessed: 01-Jan-2017].
- [7] C. S. Pasareanu and N. Rungta, "Symbolic PathFinder: Symbolic Execution of Java Bytecode," *Proceedings of the IEEE/ACM international conference on Automated software engineering*, vol. 2, pp. 179–180, 2010.
- [8] K. Havelund and T. Pressburger, "Model checking java programs using java pathfinder," *International Journal on Software Tools for Technology Transfer (STTT)*, vol. 2, no. 4, pp. 366–381, 2000.
- [9] P. Arzt, Steven and Rasthofer, Siegfried and Fritz, Christian and Bodden, Eric and Bartel, Alexandre and Klein, Jacques and Le Traon, Yves and Octeau, Damien and McDaniel, "Flowdroid: Precise context, flow, field, object-sensitive and lifecycle-aware taint analysis for android apps," *Proceedings of the 35th ACM SIGPLAN Conference on Programming Language Design and Implementation - PLDI '14*, vol. 49, no. 6, pp. 259–269, 2014.
- [10] "F-Droid." [Online]. Available: <https://f-droid.org/>. [Accessed: 15-Oct-2017].

لازم به ذکر است که منظور از پوشش و زمان در ستون کار ما با یافتن خطا، میزان پوشش کد و زمان اجرا تا رسیدن به خطا است و اجرا تا زمان پوشش حداکثری ادامه پیدا می‌کند.

در جدول ۳، مقایسه ابزارهای مختلف با کار ما بر اساس معیارهای موجود در مقالات [۲][۳][۴] آمده است. لازم به ذکر است که مسئله انفجار مسیر در ابزارهای Monkey و Swifthand مطرح نمی‌شود چون این دو ابزار مسیرهای مختلف موجود در کد را بررسی و اجرا نمی‌کنند.

جدول ۳: مقایسه ابزارهای مختلف با کار ما

ابزار	معیار مقایسه	زمان تست	پوشش کد	تولید کد	انفجار مسیر
Monkey	بی‌قاعده	متن، سیستم، GUI	×	-	-
Swifthand	مبتنی بر مدل	متن، GUI	×	-	-
Sig-Droid	نمادین	متن، GUI	×	×	×
کار ما	پویا-نمادین	متن، سیستم، GUI	✓	✓	✓

۵- جمع بندی

در این مقاله ما روشی بر اساس اجرای پویا-نمادین هدایت‌شده همراه با تحلیل ایستا در برنامه‌های اندرویدی ارائه کرده‌ایم. ابتدا چالش‌های مربوط به آزمون چارچوب کاری اندروید، چالش‌های مربوط به اجرای پویا-نمادین و راهکارهای مقابله با آن‌ها را بررسی کرده‌ایم. سپس طرح پیشنهادی خود را به تفصیل عنوان کردیم. در نهایت از میان ۱۴ برنامه‌های تحلیل شده که ۴ مورد از آن‌ها برنامه‌های مورد آزمون Sig-Droid بودند، توانستیم مزیت این روش از نظر کارایی (سرعت بیشتر) را نسبت به آخرین ابزار آزمون نظام‌مند برنامه‌های اندرویدی (Sig-Droid) نشان دهیم.

روش پیشنهادی ما، تا حد زیادی به‌ایده‌ی کلاس‌های Mock وابسته است. در این کار ما این کلاس‌ها را به صورت دستی برای برنامه‌های آزمون، تولید کرده‌ایم که فرایندی زمان‌بر است. در آینده قصد داریم با استفاده از ایده‌های استفاده-شده در آزمون نرم‌افزار و استفاده از ابزار Robolectric این موضوع را برای کلاس‌های SDK به صورت خودکار حل کنیم. راهکار دیگر آن است که با تولید موتور اجرای پویا-نمادین روی بایت‌کد Dalvik به جای بایت‌کد جاوا، تولید کلاس‌های Mock را برای SDK به کلی حذف نمود. در بعضی از برنامه‌ها از کد Native در کنار کد جاوا برای پیاده‌سازی استفاده می‌شود. در این کار ما کد Native را پشتیبانی